

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 22. marts 2010

om omfanget og virkningerne af eurosedlers og -mønters status som lovligt betalingsmiddel

(2010/191/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Eurosedlernes status som lovligt betalingsmiddel er fastlagt i artikel 128 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nærmere bestemt i kapitlet om den monetære politik. I henhold til artikel 3, stk. 1, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har Unionen enekompetence med hensyn til den monetære politik for de medlemsstater, der har euroen som valuta (de deltagende medlemsstater).
- (2) I henhold til artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen⁽¹⁾ er euromønterne de eneste mønter, der har status som lovligt betalingsmiddel i de deltagende medlemsstater.
- (3) Der er i øjeblikket en vis usikkerhed i euroområdet med hensyn til omfanget af denne status som lovligt betalingsmiddel og konsekvenserne heraf.
- (4) Denne henstilling er baseret på de vigtigste konklusioner i en rapport udarbejdet af en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter fra finansministerierne og de nationale centralbanker i euroområdet.
- (5) Kommissionen vil undersøge gennemførelsen af denne henstilling tre år efter dens vedtagelse og vurdere, om der er behov for regulerende foranstaltninger —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

1. Fælles definition af lovligt betalingsmiddel

Når der består en betalingsforpligtelse, bør eurosedlers og -mønters status som lovligt betalingsmiddel indebære:

⁽¹⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

a) Obligatorisk accept:

Medmindre parterne er enedes om en anden betalingsmåde, kan kreditor ikke afvise eurosedler og -mønter.

b) Accept til fuld pålydende værdi:

Pengeværdien af eurosedler og -mønter er lig med det beløb, der er angivet på sedlerne og mønterne.

c) Frigørelse fra betalingsforpligtelser:

En debitor kan frigøre sig fra en betalingsforpligtelse ved at tilbyde kreditor eurosedler og -mønter.

2. Accept af betalinger i eurosedler og -mønter i detailtransaktioner

Accept af eurosedler og -mønter som betalingsmiddel bør være reglen i detailtransaktioner. En undtagelse herfra bør kun være mulig, hvis den er begrundet i »princippet om god tro« (hvis for eksempel detailhandleren ikke har byttepenge).

3. Accept af pengesedler med høj pålydende værdi i detailtransaktioner

Pengesedler med høj pålydende værdi bør accepteres som betalingsmiddel i detailtransaktioner. En undtagelse herfra bør kun være mulig, hvis den er begrundet i »princippet om god tro« (hvis for eksempel den pålydende værdi af den tilbudte pengeseddel ikke står i rimeligt forhold til det beløb, der skal betales til kreditor).

4. Intet tillæg ved anvendelse af eurosedler og -mønter

Der bør ikke opkræves tillæg ved betaling med eurosedler og -mønter.

5. Eurosedler, som er blevet farvet af intelligente systemer til neutralisering af pengesedler (IBNS)

Selv om eurosedler, der er blevet farvet med sikkerhedsblæk fra intelligente systemer til neutralisering af pengesedler (IBNS), er lovligt betalingsmiddel, bør medlemsstaterne aktivt meddele de interesserede parter (banker, detailhandlere, offentligheden), at farvede pengesedler skal leveres tilbage til de nationale centralbanker, fordi de højst sandsynligt stammer fra et røveri.

6. Fuldstændig ødelæggelse af udstedte sedler og mønter foretaget af enkeltpersoner

Medlemsstaterne bør hverken forbyde eller straffe fuldstændig ødelæggelse af små mængder eurosedler eller -mønter, som er foretaget af enkeltpersoner. De bør imidlertid forbyde uautoriseret ødelæggelse af store mængder eurosedler eller -mønter.

7. Forvanskning af sedler og mønter til kunstneriske formål

Medlemsstaterne bør ikke tilskynde til forvanskning af eurosedler eller -mønter til kunstneriske formål, men bør tolerere dette. Sådanne forvanskede sedler eller mønter bør anses for egnede til at være i omløb.

8. Kompetence til at træffe beslutning om destruktion af euromønter, som er egnede til at være i omløb

En beslutning om at destruere euromønter, som er egnede til at være i omløb, bør ikke træffes af en national myndighed alene. Forud for destruktionen af euromønter, som er egnede til at være i omløb, bør den kompetente nationale myndighed høre Det Økonomiske og Finansielle Udvalgs underudvalg for euromønter og underrette møntdirektørernes arbejdsgruppe.

9. 1- og 2-eurocentmønters status som lovligt betalingsmiddel og afrundingsregler

I medlemsstater, hvor der er indført afrundingsordninger, og hvor priserne derfor afrundes til nærmeste fem cent, bør 1- og 2-eurocentmønter stadig have status som lovligt betalingsmiddel, og de bør fortsat accepteres som betalingsmiddel. Medlemsstaterne bør imidlertid undlade at indføre nye afrundingsregler, fordi dette kan have en negativ indvirkning på muligheden for at frigøre sig fra en betalingsforpligtelse ved at tilbyde det nøjagtige skyldige beløb, og fordi det under visse omstændigheder kan resultere i et tillæg på kontantbetalinger.

10. Eurosamlermønter og deres status som lovligt betalingsmiddel

Medlemsstaterne bør træffe alle passende foranstaltninger for at forhindre, at eurosamlermønter anvendes som betalingsmiddel (f.eks. særlig emballage, tydelige informationer, brug af ædelt metal, salgspriser over pålydende værdi).

Denne henstilling er rettet til alle medlemsstater i euroområdet, Den Europæiske Centralbank samt europæiske og nationale handels- og forbrugersammenslutninger.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2010.

På Kommissionens vegne
Olli REHN
Medlem af Kommissionen